

Grupp 7

FCI-nummer 281

Originalstandard 1997-11-20

FCI-Standard 1998-01-08; danska

SKKs Standardkommitté 2001-03-05

GAMMEL DANSK HÖNSEHUND

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub

Hundaræktarfélag Íslands

Norsk Kennel Klub

Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för
GAMMEL DANSK HÖNSEHUND

Ursprungsland/ hemland:	Danmark
Användningsområde:	Mångsidig jakthund
FCI-Klassifikation:	Grupp 7, sektion 1 Med arbetsprov
Bakgrund/ändamål:	Rasens ursprung kan hänföras till omkring 1710, då en man vid namn Morten Bak, i åtta led korsade zigenarhundar med lokala gårdshundar och därigenom avlade fram en vit och brunbrokig fågelhundsras kallad bakhunde eller gamle danske hønsehunde. Bönderna kallade gårdshundarna för blodhundar. Det är dock troligt att man då avsåg avkommor till godsägarens stövare som hade betydande inslag av sankt hubertushundar (blodhundar). Det kan också förmodas att zigenarhundarna till stor del härstammade från spanska stående fågelhundar och stövarraser likt ovan nämnda, varför sankt hubertus från flera sidor kom att ingå i den gamle danske hønsehunde.
Helhetsintryck:	Gammel dansk hønsehund skall vara en medelstor, rektangulär och kraftigt byggd hund. Ett av rasens mest charmerande särdrag är den stora exteriöra skillnaden mellan hanhund och tik. Medan hanhunden är kraftfull och tung, är tiken lättare, livligare och mer temperamentsfull.
Viktiga måttförhållanden:	Förhållandet mellan mankhöjd och kroppslängd skall vara 8 : 9.
Uppförande/karaktär:	Gammel dansk hønsehund utstrålar lugn, stabilitet, beslutsamhet och mod. Under jakten söker den i relativt långsamt tempo. Den arbetar i god kontakt med föraren och löser sin uppgift som stående fågelhund utan att skapa onödigt oro i terrängen. Den är lika användbar på stora som små jaktmarker.
Huvud:	Huvudet skall vara kort och brett utan utpräglad stop. Nackknölen skall vara markerad och klart synlig ur alla vinklar.
Skallparti	Skallen skall vara tillräckligt bred och tydligt välvd.
Stop	Stopet skall inte vara markerat.
Nostryffel	Nostryffeln skall vara köttig, kraftigt markerad, med väl öppna näsborrar. Färgen kan variera från mörkt till ljusare leverbrun.
Nosparti	Nosryggen skall vara bred.

Läppar	Överläpparna skall vara djupa hela vägen och täcka underkäken. De bidrar till att ge huvudet dess karaktäristiska djup.
Käkar/tänder	Käkarna skall vara kraftiga med regelbundet och fulltaligt saxbett.
Kinder	Kinderna skall vara väl markerade och djupa med god muskulatur.
Ögon	Ögonen skall vara medelstora och varken utstående eller djupt liggande. Det är mest önskvärt med mörkbruna ögon. Aningen lösa nedre ögonkanter tillåts i beaktande av rasens ursprung men är inget som skall befrämjas.
Öron	Öronen skall vara tämligen lågt ansatta, breda och lätt avrundade i nederkanten. Längden är korrekt om öronen, när de förs framåt, lämnar den yttersta tredjedelen av nospartiet fri. Öronens främre kant skall falla mjukt intill kinderna.
Hals:	Halsen skall vara muskulös. Rikligt med lös halshud är ett adelsmärke för rasen, men skall dock inte överdrivas.
Kropp:	
Överlinje	Överlinjen skall vara högst över manken och lätt fallande över korset.
Manke	Manken skall vara tydligt markerad.
Rygg	Ryggen skall vara fast och väl musklad.
Ländparti	Ländpartiet skall vara kort, brett och muskulöst. Övergången mellan rygg och länd skall vara fast.
Kors	Korset skall vara brett, inte för kort, med en lätt välvning mot svansansättningen.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara bred, speciellt hos hanhundar, och djup. Bröstkorgens underlinje skall ligga i höjd med armbågen. Revbenen skall vara väl välvda och de bakersta skall sträcka sig långt bakåt. Revbenen skall varken vara flata eller tunnformade. Ett väl utvecklat förbröst är mycket önskvärt.
Svans	Svansen skall vara tämligen högt ansatt, hellre för högt än för lågt. Den skall vara medellång och nå ungefär till hasleden. Svansen skall vara tämligen bred vid roten och avsmalnande mot spetsen. Den skall bäras naturligt hängande och får inte kuperas.
Extremiteter:	
Framställ:	Framifrån sett skall frambenen vara kraftiga, raka och parallella.

Skulderblad	Skuldrorna skall ha starka muskler, väl synliga både i rörelse och stillastående. Skulderbladen skall vara flata och ligga väl an mot bröstkorgen.
Överarm	Överarmarna skall vara av god längd och väl musklade.
Armbåge	Armbågarna skall ligga väl an utan att vara pressade mot kroppen. De skall vara placerade tämligen långt bakåt och varken vara utåt- eller inåtvridna. Vinklingen mellan över- och underarmar skall vara god.
Underarm	Underarmarna skall vara raka med kraftig muskulatur och stark benstomme.
Handlov	Handlovarna skall vara kraftiga.
Mellanhand	Mellanhänderna skall från sidan sedda vara lätt vinklade mot underarmarna.
Framtassar	Framtassarna skall vara starka, slutna och väl välvda. Trampdynorna skall vara hårda.
Bakställ:	Bakstället skall vara välvinklat och benstommen kraftig. Sett bakifrån skall bakbenen vara raka och parallella.
Lår	Låren skall vara muskulösa, lagom långa och breda. Vinklingen skall vara god mellan bäcken och lår.
Knäled	Knälederna skall vara kraftiga med god vinkling mellan lår och underben.
Underben	Underbenen skall vara muskulösa och i längd harmoniera med bakstället i sin helhet.
Has	Haslederna skall vara kraftiga.
Mellanfot	Mellanfötterna skall från sidan sedda vara lätt vinklade mot underbenen.
Baktassar	Baktassar se framtassar.
Rörelser:	Rörelserna skall vara vägvinnande med bra påskjut och en därtill motsvarande steglängd fram. Rörelserna skall vara raka och parallella såväl fram som bak. Rasen skall ha god resning i rörelse.
Hud:	Huden skall inte vara för tunn. Den skall ligga an mot kroppen utom på huvudet och halsen där huden är mer lös och bildar tydliga mungipor och hakpåsar.

Päls:

Pälsstruktur

Pälsen skall täcka hela kroppen. Den skall vara kort, tät och kännas en aning hård.

Pälsfärg

Färgen skall vara vit med leverbruna tecken, vilka kan vara få stora eller många små fläckar (fräknar) i det vita. Den bruna färgen kan variera men brun till mörkbrun föredras.

Storlek/vikt:

Mankhöjd

Hanhund: 54 - 60 cm; idealhöjd över 56 cm
Tik: 50 - 56 cm; idealhöjd över 52 cm

Vikt

Vuxen hanhund: 30 - 35 kg
Tik: 26 - 31 kg

Fel:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

- Dålig resning
- För kort nosparti
- Ej tillräckligt djupa läppar
- För ljusa ögon
- Avsaknad av högst två P1-or
- Lätt karprygg
- För kort kors
- Lätt hjulbenthet; lätt kohasighet
- Svans som bärs alltför högt över rygglinjen
- Mindre avvikelser (högst ± 2 cm) från föreskriven mankhöjd
- Dålig behåring
- Köttfärgad eller fläckig nostryffel

Allvarliga fel:

- Vekt temperament
- För lätt benstomme
- Spetsigt nosparti
- Utpräglat stop
- Tångbett
- Avsaknad av en tand utöver två P1-or
- Utpräglad karprygg; lätt svankrygg
- Otillräckligt förbröst; tydliga felaktigheter i bröstkorgen; för flat eller tunnformad bröstkorg
- Kraftigt utåt- eller inåtvidna armbågar
- Vek mellanhand; platta tassar; spretiga tår
- Utpräglad kohasighet eller hjulbenthet

Diskvalificerande fel:

- Stora avvikelser i könsprägel
- Mycket vekt temperament
- Harmynthet eller gomspalt
- Avsaknad av fler tänder utöver två P1-or och en ytterligare tand.
(Tandförlust p.g.a. skada el. dyl. som kan styrkas genom veterinärintyg på därför fastställd blankett påverkar ej bedömningen.)
- Över- eller underbett; andra former av bettfel
- Ektropion; entropion; distichiasis (dubbla rader med ögonfransar)
- Deformerad bröstkorg (t.ex. för kort bröstben som ger en brant stigande underlinje bakom bröstkorgen).
- Avvikelse med mer än ± 2 cm från angiven mankhöjd

Nota bene:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben
163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvängen 70
Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30
Sekreterare Standardkommittén 08-795 30 76

SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION